

betragte det netop som det Væsentlige i Bederlaget, at det gives Eieren af det privilegerede Hartkorn strax i Hænde, og i Conseqvents af denne Betragtning have vi foreslaaget, at Lehnbesidderne og de øvrige Nævnte maae være berettigede til selv at beholde de Bederlagssummer, som gives. Hertil kommer den Betragtning, som vi i Comitens Betænkning have udhævet, at det dog ikke synes aldeles at ville stemme overeens med Grundlovens § 98, at man nu vil gribe Leilighed til at forøge de Capitaler, hvoraf Lehnene ere i Besiddelse. Vi have, om jeg ikke feiler, siden Grundlovens Udgivelse faaet en Højesteretsdom for, at en Lehnbesidder, som ifølge Crectionsbrevet var pligtig ved en åarlig Indbetaling at forøge Lehnets Capitalformue, ikke kunde være pligtig til at efterkomme denne Bestemmelse, efterat Grundloven var givet, nemlig ifølge dens § 98. (En Stemme: Det var en Overrettsdom.) Man siger, at det var en Overrettsdom, det er vel saa, den staaer imidlertid troer jeg usvækket i dette Dieblif (S.). Analogien heraf synes mig at vise, at man ikke med nogen Ret kan inddrage disse Capitaler og disse Bederlagsobligationer under Lehnenes Capitalformue; men dersom man billiger denne Sætning, saa forekommer det mig, at saa maa man holde fast ved Udkastets § 4 i dens Grundtanke. Vil man derimod, at Lehnene skulle have Bederlagssummerne, saa forekommer det mig, at man heller ikke kan tilfødesætte Panthavernes Krav paa den Erstatning, som gives enhver Eiendom, og at de altsaa maa gives Ret til at sikke sig, at den bliver tilstede. Jeg er blandt de Medlemmer i Udvalget, som have foreslaaet at holde fast paa Udkastets § 6, 4de Stykke, som vi dog troe er mindre helbig redigeret, og som vi derfor have foreslaaet saaledes forandret, som man vil see paa Afstemningslisten, en Redactionsmaade, mod hvilken jeg neppe troer, at der kan være noget at erindre. Jeg skal derhos, ogsaa tillade mig at bemærke, hvad der ligeledes i Motiverne til dette Lovudkast er fremhævet, nemlig, at det vilde medføre mange practiske Vanstueligheder mellem de forskjellige Panthavere i Eiendommen, navnlig i det Tilfælde, at en Eier maatte — f. Ex. en Kjøbstadsmand, som ofte har mange

smaa Lodder — slaae disse sammen; skjøndt ethvert af dem havde et særskilt Nr. i Pantebogen og kunde være særskilt pantsat, saa at der altsaa kom til at hvile adskillige første Prioriteter paa en Eiendom, at det i saadant Tilfælde, siger jeg, vilde være forbundet med mange Forviklinger, naar man vilde sige, at Bederlagsobligationerne skulde, naar Pantehaverne forlangte det, blive i Behold til deres Sikkerhed. Jeg veed heller ikke ret, hvordan den Forpligtelse skulde være, som Finanzministeren i dette Tilfælde skulde have; der er foreslaaet, at han ikke maatte udlevere dem til Eieren, han skulde altsaa være pligtig til selv at beholde dem i sin Forvaring; men ved Realiseringen af Panterne, og navnlig af de enkelte Dele af Panterne, som unægtelig kan forekomme, saa synes det mig, at man vil komme ind paa mange Forviklinger og have megen Møje med at løse et Spørgsmaal, som i mine Tanker i Praxis vil være overmaade simpelt. Jeg kunde nemlig for mit Vedkommende gjerne have sagt, at det Forslag, som staaer nederst paa den 5te Side paa Listen over Endringsforslagene, men som nu er taget tilbage, havde været fuldkommen tilstrækkeligt, og at man godt kunde have udesadt al Bestemmelse om Pantehaverne; thi i det virkelige Liv vil det gaae overmaade let dermed. Eieren af det Pant, som er stærkt behæftet, troer jeg ikke lettelig vil tage og realisere Obligationerne, uden at han først taler med sine Panthavere derom; thi, følger han dem mod deres Villie, saa kan han være vis paa, at Prioriteterne blive ikke gamle i Eiendommen; han vil kunne vente sig en Opsigelse, og dette er i saadanne Tilfælde langt mere skadeligt, end det kan være ham til Nytte at sælge Obligationer. Han vil derfor i Almindelighed selv arrangere sig med Pantehaverne i saa Henseende, det kan man være ganske rolig for, og derfor troer jeg, at man uden Betænkning kan stemme for det Forslag, som jeg med Flere har stillet i den Anledning.

Mourier: Forsamlingen vil af Udvalgets Betænkning have seet, at der i Udvalget har været forskjellige Meninger med Hensyn til den Deel af § 6, hvori det bestemmes, at for alle Lehn- og Fideicommissgodfers Vedkommende skal der drages Omsorg for, at Bederlagscapiti-